

Τι να πώ καλό κουράγιο. Εγώ γράφω ουτοπίες και όνειρα. Μη τα παίρνεις σοβαρά. Φιλιά

Στη χώρα του μνημονίου, στη χώρα μου γίνονται εκλογές. Βρίσκομαι μακριά και σκέφτομαι, ότι θα πρέπει να γυρίσω να ασκήσω το δικαίωμά μου, το μόνο που μου άφησαν ελεύθερο. Όλα τα άλλα τα έκοψαν, τα ψαλίδισαν μέχρι και την αξιοπρέπειά μου τσαλάκωσαν μέσα στους όρους των μνημονίων σωτηρίας. Η ειρωνεία είναι ότι αυτά τα υπόγραψαν οι ίδιοι που οδήγησαν την χώρα μου στη καταστροφή. Το έργο ολοκληρώθηκε και ενώ περιμένα επιτέλους να πέσουν οι τίτλοι του τέλους, να ανάψουν τα φώτα και να πάρω μια ανάσα στο θρίλερ που έζησα, βρίσκομαι ξανά στην αρχή να παρακολουθώ και άλλο ένα έργο με την ίδια υπόθεση. Διπλές εκλογές χωρίς να αποκλείονται και οι τρίτες και οι τέταρτες μέχρις ότου ξεχάσουμε τους υπεύθυνους και πιστέψουμε ότι η χώρα μας έτσι ήταν πάντα φτωχή και λεηλατημένη.

Αναζητώ κάποια αλήθεια στα λόγια των πρωταγωνιστών αυτής της παρωδίας και δεν βρίσκω παρά μόνο ψέματα, μια επανάληψη όλων αυτών που μας οδήγησαν εδώ. Και όμως ο κόσμος στοιχίζεται, στην πλειοψηφία, πίσω τους. Αλήθεια τί έχει γίνει; Έχουν τελικά καταφέρει την ύψιστη αλλοτρίωση στη σκέψη μας, στη κρίση μας, στη ψυχή μας; Δεν έχουμε τελικά τη δυνατότητα να τους γυρίσουμε τη πλάτη, να τους αφήσουμε μόνους τους να πορευθούν στον όλεθρό τους; Ψάχνω την ουτοπία να γινόταν κάποτε στη χώρα μου εκλογές χωρίς να εμφανιστούν ψηφοφόροι. Αυτό θα ήταν το μήνυμά μας προς όλους αυτούς, αυτό θα ήταν η ελπίδα ότι θα μπορούσε να ξεκινήσει κάτι καινούργιο στην πατρίδα, αυτό θα ήταν το διδάγμα δημοκρατίας που θα είχαμε να προσφέρουμε σε όλο το κόσμο που αυτή τη στιγμή χειραγωγείται από συμφέροντα, καρτέλ και αιμοδιψείς για κέρδος "αγορές".

Όμως αυτή η σκέψη και ουτοπική και ανέφικτη είναι σε μια κοινωνία που θέλει να βαυκαλίζεται με υποσχέσεις, με ψέματα από τα μπαλκόνια. Δυστυχώς πουλήσαμε τη ψυχή μας στα ψίχουλα που μας μοίρασαν (τα περισσότερα έμειναν στις τσέπες τους και σε εκείνους που τους προώθησαν). Τώρα και άφραγκοι μείναμε και δεν καταφέραμε να απαλλαγούμε από τους κηφήνες μιας εξουσίας που στήθηκε στο όνομά μας και υποτίθεται για το καλό μας. Τώρα όλα είναι πιο δύσκολα, γιατί θα πρέπει να αλλάξουμε τη ζωή μας. Αλλά το κυριότερο θα πρέπει να πούμε στα παιδιά μας ότι όλα αυτά που τους τάξαμε δεν ισχύουν, ότι οι τηλεοπτικές αξίες στις οποίες τα βαφτίσαμε ήταν ένα ψέμα. Θα μας πιστέψουν; Φοβάμαι είναι αργά, ας είμαστε έτοιμοι να υποστούμε τον πόνο και τη θλίψη να τα δούμε να μας γυρίζουν την πλάτη, αφήνοντάς μας να περιφέρουμε την πλάνη μας μαζί

Εκλογές

Συντάχθηκε απο τον/την ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Σάββατο, 16 Ιούνιος 2012 10:02 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 16 Ιούνιος 2012 10:16

με την απέραντη μοναξιά μας.

Αδέλφια εκλογές. Ας στοιχισθούμε λοιπόν, για άλλη μια φορά, πίσω από τους τσοπάνους. Το χωράφι που τρώγαμε δεν ήταν σπαρμένο, είχε μόνο χόρτα πεταμένα, δεν κάρπισε και τώρα είναι χέρσο. Μας παίρνουν και μας τάζουν και άλλα χόρτα πεταμένα και εμείς ακολουθούμε, μόνο που μπροστά μας δεν υπάρχει άλλο χωράφι παρά μόνο γκρεμός.

Ο Ζάλογγος έχει στηθεί, έχουμε δύο πλέον επιλογές ή θα πηδήξουμε κουρεμένοι και ατιμασμένοι ή ελεύθεροι και με το κεφάλι ψηλά. Ας διαλέξουμε και δεν πρέπει να στεναχωριόμαστε, όλο και κάποιος θα σωθεί για να συνεχίσει τη γενιά σε καινούργιο σπαρμένο αυτή τη φορά χωράφι. Μόνο προσοχή στα αγριόχορτα στην άκρη του χωραφιού, από εκεί βγαίνουν οι τσοπάνηδες και τα τσοπανόσκυλα, αυτά δεν πρέπει να τα ξαναδούμε μπροστά μας.

Καλό πήδημα αδέλφια και όποιος επιζήσει.